

ENTREVISTA A JORDI FEU,
Sociòleg, professor i investigador a la facultat de psicologia
i pedagogia de la Universitat de Girona.

En Jordi Feu Gelis és coordinador d'un grup d'investigació sobre democràcia i renovació pedagògica al Institut de Recerca Educativa de la Universitat de Girona ([GRES](#)). Sociòleg, professor i investigador, al departament de Pedagogia de la UdG des de 1994, és actualment el Director del [programa Rossinyol](#) i ha sigut Coordinador del grau de Pedagogia i Vicedegà de la FEP. Té diverses publicacions en l'àmbit de l'escola rural, la democràcia a l'escola, l'exclusió educativa, la immigració i la diversitat cultural.

Les preguntes del CEM

- **Alguna anècdota o algun record especial de la seva activitat?**

Com a anècdota explicar-vos que un dia vaig presentar-me a una aula a fer classe, al cap d'una estona vaig adonar-me que no era el meu grup de classe. Les cares de la gent, la seva expressió em van fer adonar que allò que els estava explicant els hi era completament estrany...

- **Des de la seva experiència personal i professional, com veieu el món de l'educació actual i quins us sembla que són els principals reptes ?**

Al món educatiu, veig que hi ha un gran interès per l'escola diferent, amb un sistema educatiu diferent però, alhora, hi ha un gran desconcert per com ha de ser aquesta escola. Hi ha una gran efervescència en fer coses noves però no sempre es té prou clar cap on s'ha de tirar. I en aquest escenari les "modes" són molt llamineres.....

- **Què ens podria explicar de l'educació que va rebre vostè? Hi ha algun fet o alguna persona que creu que el va influir d'alguna manera especial?**

Jo vaig rebre una educació "plana" en les etapes de l'educació primària i de la secundària. A la primera etapa, la infantil, vaig rebre una educació Montessoriana a través d'una mestra deixeble de les germanes Canals, introductores del sistema Montessori a Barcelona. Tot i que en l'àmbit de l'educació primària i secundària vaig tenir, com deia, una educació "plana" també vaig tenir uns mestres i professors, menys del que m'hauria agradat tenir, que en van marcar molt i que, en part, expliquen com sóc jo a dia d'avui.

- **Quina és la seva vinculació actual amb el món de l'educació (familiar, professional, investigació, medis de comunicació...)**

Sóc pare de dos nens de 5 i 7 anys, professor de gent que vol treballar en l'àmbit de l'educació i desenvolupo investigació en temes relatius a la democràcia i la renovació

pedagògica. A banda, vaig estar relacionat amb l'escoltisme durant una bona etapa de la meua vida que, de fet, ha estat la millor escola que he tingut mai.

Parlem de la pel·lícula del VIII Cinefòrum Educació de Girona **"L'hora del deures " Documental de Ludovic Vieuille, França 2016**

- **Quina opinió li mereix la pel·lícula que hem seleccionat?**

És un documental que desperta el debat. Posa el centre d'interès entorn la gran pregunta: "Els deures, per a què?".

- **La problemàtica que planteja li és propera, l'ha viscuda?**

Si, és una problemàtica que se m'ha plantejat durant molt temps. Així, ja amb la Margarida Falgàs, una gran mestra que fins fa poc ha estat professora a la Facultat d'Educació de la UdG i persona vinculada als moviments de renovació pedagògica, vam debatre a fons aquest tema en l'elaboració del "Projecte Escola". Aquest tema, a més, el visc d'aprop en tant que pare dels meus dos fills, Bru i Genís.

- **Té aplicació a l'àmbit en el qual es mou?**

Si, ja que té relació amb l'escola alternativa i renovadora que justament estem estudiant ara. Tenen sentit els deures en escoles que en molts aspectes es diferencien de les escoles hegemòniques?

- **Quin és el missatge principal que n'hem d'extreure?**

Poder respondre la gran pregunta: Els deures per a què?
La pregunta "Deures si o deures no" és, al meu entendre, una pregunta trampa... La veritable pregunta a respondre és l'objectiu dels deures.

- **A qui és de més utilitat el contingut de la pel·lícula (pares, nanos, alumnes especials, etc..)**

Al mares, pares i al mestres.

Moltes gràcies Jordi

Girona, març 2019